

ANDREJA KUDELIC

*Institut za arheologiju
HR – 10000 Zagreb
Ulica grada Vukovara 68
akudelic@iarh.hr*

RANOBRONČANODOBNI KERAMIČKI NALAZI S LOKALITETA IVANOVCI GORJANSKI – PALANKA

**UDK 903.1»636/637«(497.5)
Izvorni znanstveni rad**

U radu je obrađen keramički materijal iz razdoblja ranog brončanog doba, pronađen prilikom zaštitnih iskopavanja na lokalitetu Ivanovci Gorjanski – Palanka pored Đakova. Nalazi pripadaju naselju kulture Vinkovci-Somogyvár. Uz tipološku obradu keramike u radu je predstavljeno i pregled naselja s početka ranog brončanog doba.

UVOD

U proljeće 2007. godine provedena su zaštitna arheološka istraživanja na lokalitetu Ivanovci Gorjanski – Palanka (karta 1/7). Istražen je dio trase autoceste Beli Manastir – Osijek – Svilaj, površine 28 000 m². Otkriveno je jednoslojno nalazište, bez kulturnog sloja s tragovima jednostavnih ukopanih objekata.¹

Lokalitet se nalazi sjeverno od Đakova, na blago povišenom položaju, zapadno od sela Ivanovci Gorjanski. O vrlo pogodnom prostoru za naseljavanje svjedoče i nalazi koji datiraju od ranog brončanog doba, pa sve do kasnog srednjeg vijeka (BALEN 2007a: 2–12). Na istraženju površini, osim rubnog dijela naselja iz druge polovine 2. St. Pr. Kr. (DRNIĆ 2007: 167), nalaze se ostaci naselja iz perioda ranog i kasnog brončanog doba.

Naselje ranog brončanog doba definirano je na temelju dva ukopana objekta, a keramički materijal pripada kulturi Vinkovci – Somogyvár. Kulturni sloj nije se očuvao, što je posljedica dugotrajne poljoprivredne obrade, a ostali su nam jedino ostaci ukopanih objekata. Nalaze čine ulomci keramičkih posuda kao dio zapune dviju jama. Keramički materijal ukazuje na tri osnovne podjele prema fakturi: keramika fine fature, prijelazna i gruba keramika. Keramika fine fature uglavnom je smeđe, sive i tamnosive boje, dobro je pečena i nalazimo je u tipovima zdjela i vrčeva. Površina je uglačana, ali ne i sjajna, a u sastavu se često nalazi sitan pijesak. Prijelazna i gruba keramika dolazi u svim nijansama od sive do oker i mrljaste, a uglavnom je riječ o tipovima lonaca i posudama za zali-

¹ Zahvalila bih Jacqueline Balen na ustupljenom materijalu i dokumentaciji te Miljenki Galić na izradi crteža.

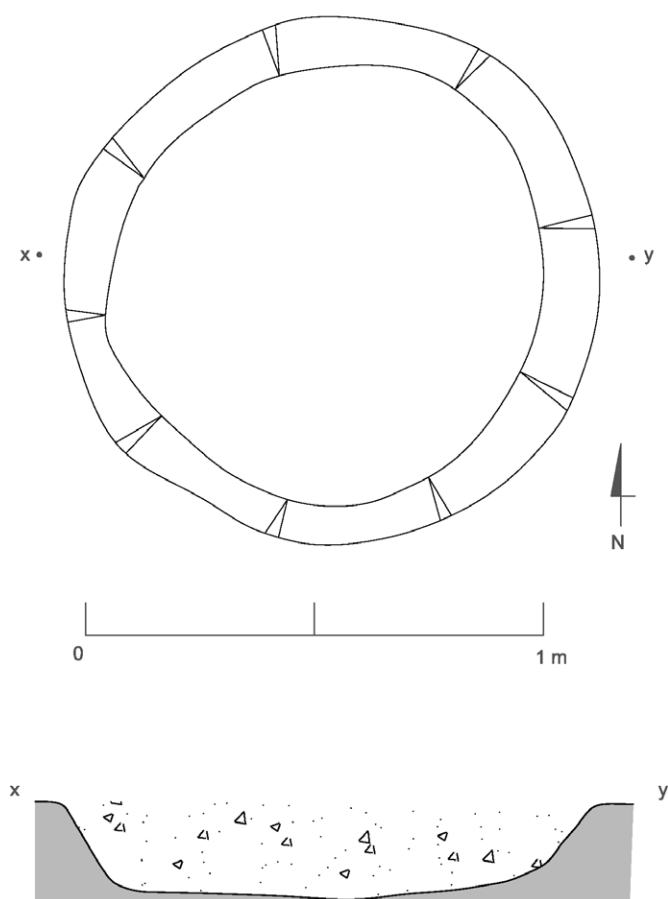
he. Donji dio posude često je premazan barbotinom, dok je gornji dio uglačan. Na temelju tipologije keramičkih posuda s lokaliteta Borzonca u južnoj Mađarskoj, M. Bondar (1995: Fig. 12–18) je izradila tipološke tabele koje čine osnovu pri obradi materijala s lokaliteta Ivanovci Gorjanski – Palanka.

OBJEKT 1 (JAMA ZA OTPATKE) (SJ 120/121)

Slika 1. SJ 120/121

Jama kružnog tlocrta (SJ 120/121), promjera je 1,30 m, dubine 30 cm i ukopana je u zdravicu. U zapuni su pronađene kosti, vjerojatno životinjske, ostaci ugljena te 53 ulomka keramičkih posuda. Ova se jama najvjerojatnije koristila kao jama za otpatke (slika 1). Keramički materijal imao je prilično istrošene rubove, a spojiti se moglo tek nekoliko ulomaka. Većina je ulomaka fine i prije-

Ivanovci Gorjanski - Palanka 2007
SJ 121

Slika 1 – Figure 1

lazne fature, tamnosive površine, a čine središnje dijelove posuda. Nekoliko je fragmenata oker boje i grube fature. Mogle su se izdvojiti dvije posude:

1. Duboka zdjela S profiliranog tijela s dvije male tunelaste ručke koje izlaze iz oboda te završavaju na ramenu posude (T. 2/2). Posudu čini više ulomaka keramike, a zdjela je mogla imati i četiri ručice. Faktura je prijelazna, dobro pečena, a površina i presjek su tamnosive boje. Prosječna debljina stijenke je od 0,4 do 0,6 cm, a raspon promjera ruba iznosi od 22 do 24 cm. Ovakav tip zdjela nalazimo na gotovo svim lokalitetima vinkovačke kulture. Zdjele su uglavnom rađene od dobro pročišćene gline, ponekad grubljeg donjeg dijela, koji je često premazan barbotinom. Zdjela pripada tipu T/5 (prema: BONDAR 1995: Fig. 17).

2. Ulomak S profilirane zdjele zadebljanog oboda (T. 3/4). Promjer ruba iznosi 18 cm, dok je prosječna debljina stijenke 0,5 cm. Keramika je fine fature, uglačana, tamnosive do crne boje površine i unutarnjih stijenki. Ovakav tip zdjele najvjerojatnije nije imao ručke i mogao bi pripadati tipu T/2 (prema: BONDAR 1995: Fig 17).

Ulomak posude čini dio dna i stijenka prijelazne fature. Vanjska površina je glatka, oker boje, dok je unutarnja površina siva, poput presjeka (T. 3/5). Promjer dna iznosi 10 cm i nije moguće odrediti kojem bi tipu posude pripadalo. Dio veće posude čini i središnji ulomak na čijoj se površini nalazi uzorak vodoravnih rebara izveden premazom svježe gline (barbotinom). Površina je sivo-smeđe boje s primjesama sitnog pijeska, a prosječna debljina stijenke iznosi od 0,6 do 0,8 cm. Zbog velike fragmentiranosti, oblik posude ne može se odrediti. Ostali ulomci predstavljaju središnje dijelove posuda uglavnom prijelazne fature, bez ukrasa, sive do tamnosive i oker površine.

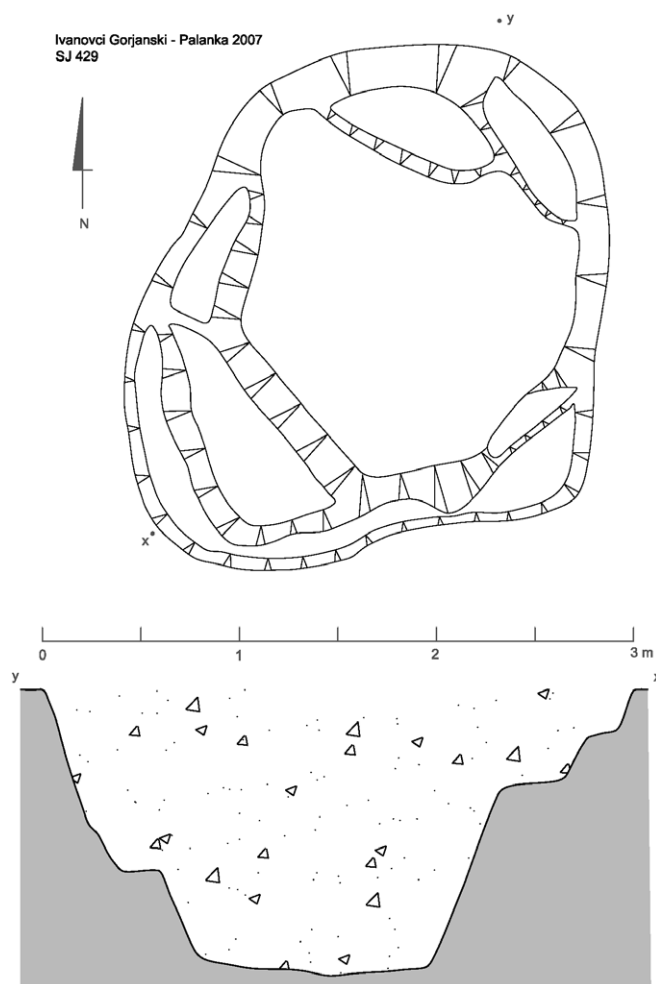
OBJEKT 2 (JAMA ZA ZALIHE) (SJ 428/429)

Slika 2. SJ 428/429

Petnaestak metara sjeverozapadno nalazi se mnogo veći objekt (SJ 428/429). Jama je ukopana u zdravicu, dimenzija 3 x 2,5 m, dok najveća dubina iznosi 1,60 m (slika 2). Objekt se sastoji od nekoliko manjih, plitkih nivoa te prostranog, ovalnog dijela koji čini najdublji dio objekta. Sličan tip objekata, iz ranobrončanodobnog naselja Börzönce, M. Bondar tumači kao velike jame za zalihe (BONDAR 1995: 200). U zapuni je pronađeno 77 ulomaka keramike fine i prijelazne fature, sive i tamnosive boje površine. Trideset jedan ulomak čini gruba keramika s tragovima barbotina i 45 vrlo grubih i slabo pečenih ulomaka posuda crvene površine sa sitnim kamenčićima u sastavu, često šupljikave površine (prosječna debljina stijenke 0,7 cm). Prema keramičkom materijalu moglo se izdvojiti osam posuda, koje čine četiri tipa.

1. Vrš

1.1. Vrš cilindričnog vrata s trakastom ručkom koja izlazi odmah ispod oboda i spušta se na zaobljeno nisko spuštено tijelo, blago bikonično pri dnu posude (T. 1/1). Vrš čini šest keramičkih ulomaka tankih stijenki, fine fature, tamnosive, uglačane površine. Unutarnja površina posude također je tamnosive boje, dok je presjek svjetlije nijanse. Promjer ruba iznosi 9,5 cm, dna 6,5 cm, dok je prosječna debljina stijenke od 0,3 do 0,5 cm. Ovaj vrš mogli bismo dodati tipologiji vrčeva kakve iznosi M. Bondar (1995: Fig. 16), ali osnovnu razliku čini smještaj ručke, koja se kod našeg primjerka nalazi neposredno ispod ruba posude i ne izlazi izravno iz oboda kao što se to redovito javlja na primjercima vrčeva s lokaliteta Börzönce (BONDAR 1995: 201). Na lokalitetima Grabrovac kod Đakova (MARKOVIĆ 2003: T. 3/2), Josipovac Punitovački-Veliko polje I (HIRSCHLER 2009: T. 1/3), Vinkovci-Tržnica (DIMITRIJEVIĆ 1982: T. 4/9), Stari Jankovci (DIMITRIJEVIĆ 1956: T.V/32, 33) nalazimo slične primjerke vrčeva.

Slika 2 – Figure 2

2. Šalica

2.1. Šalica cilindričnog vrata s trakastom ručkom koja izlazi ispod oboda i spušta se na početak zaobljenog trbuha (T. 1/2). Šalicu čine tri ulomka fine fature. Površina gornjeg dijela posude je zaglađena, dok je donji dio nešto grublji. Površina je smeđeoker boje, a presjek je tamnosive nijanse. Promjer ruba iznosi 8,5 cm, dna 5 cm, a prosječna debljina stijenke je 0,4 cm. Visina šalice je 11,5 cm, a pripadala bi tipu B/1 (prema: BONDAR 1995: Fig. 16).

3. Zdjele

3.1. Zdjela S profiliranog tijela s dvije male tunelaste ručke koje izlaze iz oboda i završavaju na rame-nu posude (T. 2/1). Zdjelu čini nekoliko ulomaka keramike prijelazne fature. Promjer ruba je između 20 i 23 cm, a raspon debljine stijenke iznosi od 0,4 do 0,6 cm. Površina je glatka, svijetlosive boje, dok su unutarnja površina i presjek tamnosive nijanse. Ovakva zdjela pripadala bi tipu T/5 (prema: BONDAR 1995: Fig. 17) i zabilježena je kao najčešći tip posuda koje se javljaju u naseljima.

3.2. Od zdjele nam je ostao tek dio oboda oštro profiliranog ruba i S-profiliranog tijela (T. 3/2). Površina je glatka, mat sive boje, prijelazne fature. Unutarnja stijenka i jezgra svjetlije su nijanse. Promjer ruba posude iznosi 18 cm, a prosječna debljina stijenke je 0,5 cm. Ovaj komad izdvaja se od ostalih ulomaka zbog veće tvrdoće keramike. Vjerojatno je opet riječ o tipu zdjele T/5 (prema: BONDAR 1995: Fig. 17).

3.3. Dio ruba zdjele blage S-profilacije sa zaobljenim trbušnim dijelom (T. 3/3). Površina je oker nijanse isto kao unutarnja stijenka i presjek keramike. Promjer ruba posude iznosi 12 cm, a prosječna debljina stijenke 0,5 cm.

3.4. Plitka zdjelica S-profiliranog tijela malih je dimenzija (T. 3/1). Očuvan je ostao samo dio ruba i trbuha zdjelice. Površina gornjeg dijela posude je zaglađena, dok je dio od ramena preko trbuha pa prema dnu posude grublji. Vanjska površina je oker nijansi, dok je unutarnja površina smeđe boje i uglacana je do sjaja. Promjer ruba iznosi 10 cm, a debljina stijenke je 0,3 cm.

U zapuni su pronađena još dva sitna ulomka od rubova dviju različitih posuda (T. 4/1,2). Oba ruba su izvučena, promjera između 22 i 26 cm. Faktura je prijelazna, površina je tamnosive i smeđe boje, a debljina stijenki iznosi između 0,5 i 0,6 cm. Tip posuda nije moguće odrediti. Zdjeli vjerojatno pripada i ostatak jednog ravnog dna, sive površine i unutarnjih stijenki te sive jezgre (T. 2/3). Promjer dna iznosi 10 cm, a zbog kosine i debljine stijenke (0,6 cm) pretpostavlja se da je dno pripadalo zdjeli.

4. Lonci

4.1. Ulomak lonca ravnog ruba iz kojeg izlazi aplicirana plastična traka (T. 4/3). Površina ulomka je glatka, svijetlosive boje kao i unutarnja stijenka, dok je presjek oker nijanse. Raspon promjera ruba posude je između 26 i 28 cm, a prosječna debljina stijenke iznosi 0,7 cm. Traka je vjerojatno dio motiva koji čini luk (tzv. brkovi). Aplicirane lučne trake koje se nalaze odmah ispod ruba posude spominje M. Bondar kao rijedak primjer ukrasa, a uglavnom se javljaju na najširem dijelu posude. Najčešće se tako smješten ukras nalazi na loncima za zalihe (BONDAR 1995: 202).

Dio lonca za zalihe tip H/8, H/9 (prema: BONDAR 1995: Fig. 14) ili dio tzv. amfore tip A/3 (prema: BONDAR 1995: Fig. 14) predstavljao bi ulomak stijenke s trakastom ručkom (T. 4/4). Na ulomku središnjeg dijela posude, debljine 0,6 cm, nalazi se ručka. Faktura je prijelazna, a površina je glatka, svijetlosive boje i s dosta primjese mrvljene tamnosive i crvene keramike. Ulomak je najvjerojatnije s najšireg dijela posude, gdje se uglavnom nalaze dvije nasuprotno postavljene ručke. Ovakve su posude čest nalaz u istovremenim naseljima (TASIĆ 1968: T. II/5, 6; DIMITRIJEVIĆ 1982: Abb. 5/20; ŠIMIĆ 1991: T. 8/1, 5; HIRSCHLER 2009: T. 10/1).

Od ostalih apliciranih dekorativnih elemenata pronađen je ulomak čepaste aplikacije (T. 4/5) kakav nalazimo u istovremenim naseljima na prostorno bliskim lokalitetima Grabrovac kod Đakova (MARKOVIĆ 2002: T.14), Josipovac Punitovački (HIRSCHLER 2009: T. 8/3) i Vinkovci-Tržnica (DIMITRIJEVIĆ 1982: T. 5/5). Ovakav ukras uglavnom se javlja na loncima i posudama većih dimenzija. Aplicirane plastične, horizontalne trake s otiskom prsta (T. 4/6, 8) također su čest ukras na posudama za zalihe i loncima, a pretežno se nalaze na prijelazu s vrata na rame posude. Površina ispod takve trake je gotovo uvijek gruba, za razliku od površine iznad trake koja je zaglađena. Takve su površine dodatno ukrašavane barbotinom, odnosno prevlačene su tankim slojem vlažne gline (T. 4/7). To je jedna od karakteristika posuda kulture Vinkovci-Somogyvár. Još se jedan oblik ukrašavanja javlja na keramici iz prezentiranog objekta. Riječ je o tehnici urezivanja motiva cik-cak (T. 4/9). Ulomak prijelazne fature predstavlja dio trbuha posude sivosmeđe površine čija je debljina stijenke 0,5 cm. Ovakvi se motivi javljaju uglavnom na vrčevima i zdjelama. Tako ornamentirana keramika rijetko se nalazi, a još se rjeđe očuvaju čitavi motivi (BONDAR 1995: 202). Tip ukrasa

nalazimo na loncima i zdjelama s lokaliteta Vinkovci-Tržnica (DIMITRIJEVIĆ 1982: T. 6/2), Josipovac Punitovački-Veliko polje I (HIRSCHLER 2009: T. 4/1, 2) i Grabrovac kod Đakova (MARKOVIĆ 2002: T. 4/1).

ANALOGNI KERAMIČKI MATERIJAL

Najzastupljeniji tip posuda jesu zdjele S-profiliranog tijela iz čijeg oboda izlazi i po nekoliko malih tunelastih ručki (T. 2/1, 2). Uglavnom su dobro pečene, sive i svijetlosive glatke površine, a donji dio posude često je grublji ili je prevučen barbotinom. Nalazimo ih na gotovo svim lokalitetima kulture Vinkovci-Somogyvár. Javljaju se u različitim veličinama i oblicima u naseljima Josipovac Punitovački-Veliko polje I (HIRSCHLER 2009) i Grabrovac pored Đakova (MARKOVIĆ 2002), Vinkovci-Tržnica (DIMITRIJEVIĆ 1982), Sarvaš (ŠIMIĆ 1991), Ilok (TASIĆ 1984), Gradina na Bosutu (TASIĆ 1968), Golokut (PETROVIĆ 1991), Založnica pri Kamniku (VELUŠČEK – ČUFAR 2003). Ovakav tip zdjela široko je rasprostranjen i karakterističan je za čitavo razdoblje ranog brončanog doba. Keramičke oblike kulture Vinkovci-Somogyvár često nalazimo s posudama istovremenih kulturnih grupa kulture zvonolikih pehara (npr. Budapest-Csepel grupa u Mađarskoj) (BONDAR 1995: 239). Uz ovakve zdjele dolaze i jednostavne, S-profilirane zdjele zaobljenog tijela, a analogne tipove nalazimo na istim lokalitetima (DIMITRIJEVIĆ 1982: T.5/1; HIRSCHLER 2009: T.5/2; KALICZ-SCHREIBER – KALICZ 1999: Abb. 6/5; 12/1,7; ŠIMIĆ 1991: T.2/3).

Vrč koji smo uspjeli rekonstruirati, redovan je inventar vinkovačke keramografije (T. 1/1). Prostorno najbliži lokaliteti, čiji vrčevi tipološki odgovaraju ovima, jesu Grabrovac kod Đakova (MARKOVIĆ 2002: T.3/2) te Josipovac Punitovački-Veliko polje I (HIRSCHLER 2009: T1/3). M. Bondar u tipološkoj tabeli keramičkih posuda iz naselja Bórzónce posebno izdvaja tipove čaša, odnosno šalica, a u SJ 428/429 nalazimo tip B/1a (BONDAR 1995: Pl.173/333). Ostatak ručke aplicirane na središnjem dijelu posude ukazuje kako je najvjerojatnije riječ o ostatku lonca za zalihe ili tzv. amfore s dvije ručke koje se nalaze na najširem dijelu posude ili malo ispod njega.

Ornamentirana površina nije odlika ove kulturne pojave, barem ne u onom obliku kakav nalazimo u vučedolskoj kulturi. Tako se repertoar ukrasa svodi na apliciranje i urezivanje. Apliciranje se prakticira na posudama grube i prijelazne fature, dok se urezivanje, premda rijetko, javlja na posudama fine fature. Najčešći ornament koji se javlja na loncima jest plastična traka s otiscima prsta. Ona se uglavnom nalazi na prijelazu vrata na trbuh ili na ramenu posude. Površina ispod trake često je ukrašena jednom vrstom barbotina ili metličastog ukrasa. Ulomak posude s plastičnom aplikacijom koja se spušta iz ruba posude, nije čest primjerak. Pregledavajući literaturu i keramički materijal iz naselja kulture Vinkovci-Somogyvár gotovo da nije bilo primjerka gdje plastične aplikacije, koje često ukrašavaju lonce i zdjele, izlaze izravno iz oboda. Sličan princip ukrašavanja primijećen je na keramici s lokaliteta Koprivnička Rijeka, Rudina I (MARKOVIĆ 1981: T.13.2, T.15.5), ali ove aplicirane trake dodatno su ukrašene otiskom prsta. Keramički materijal s lokaliteta Rudina I čini dosta ulomaka i oblika koji bi pripadali kasnovučedolskom horizontu C (MARKOVIĆ 1981). Sličan oblik tzv. polumjesečasti motiv izveden apliciranom trakom javlja se na lokalitetu Szava, ali uglavnom se takav ukras postavlja na ramenom dijelu posude (ECSEDY 1979.). Dio aplikacije u obliku čepa (dugmeta) vjerojatno pripada loncu, a slične nalazimo u Iloku (TASIĆ 1984: T.II/8), Grabrovcu kod Đakova (MARKOVIĆ 2002: T.1/4), Josipovcu Punitovačkom (HIRSCHLER 2009: T. 8/3) te u ostalim istovremenim naseljima.

Jedini ukras izveden urezivanjem je cik-cak motiv. Motiv je očuvan na središnjem ulomku, pa tip posude nije bilo moguće odrediti. Ipak, prema analognom motivu s tzv. pseudovrčeva, na lokalitetu Grabrovac (MARKOVIĆ 2002: T.1/4,6; T.4/1) i Vinkovci-Tržnica (DIMITRIJEVIĆ 1982: T6/2), može se pretpostaviti tip posude. Sličan ukras nalazi se na zdjelama (DIMITRIJEVIĆ 1982:

Abb. 5/12,14) i loncima (HIRSCHLER 2009: 151, T.4/1,2). Posude ukrašene na ovaj način Dimitrijević je smjestio u stupanj A1 i A2 vinkovačke kulture (1982: 36). Na Bilogori nailazimo na identičan ukras s posuda tankih stijenki s lokaliteta Letičani-Bukvik i Babinac Severinski, ali taj je materijal određen u razdoblje C stupnja vučedolske kulture (MARKOVIĆ 1981: T. 6/7, 6/13). Uz ovakav ukras može se javiti i ubadanje.

Rano brončano doba na ovim prostorima obilježila je vinkovačka kultura, u literaturi poznatija kao Vinkovci-Somogyvár ili Somogyvár-Vinkovci. I dok se vode rasprave o periodizaciji i podjelama, čini se, kako za sada još uvijek vrijedi Dimitrijevićeva podjela kulture na stariji stupanj A1 i A2 (Horizont C1 i C2 – Vinkovci-Tržnica) te mlađi stupanj B1 (Horizont D – Vinkovci-Tržnica). Keramički materijal s lokaliteta Ivanovci Gorjanski – Palanka nedvojbeno pripada naselju vinkovačke kulture, a prema ukrašenom ulomku (T. 4/9) možemo konstatirati da naselje nije pripadalo onoj najstarijoj fazi. Naravno, zaključke je uvijek teško donositi na temelju segmenta nekog naselja, posebice ako je riječ o jednom ulomku keramičke posude. Izgleda kako tipologija keramičkih oblika nije donijela veće pomake u kronološkoj determinaciji. Što se tiče keramičkih oblika oni uglavnom tipološki odgovaraju posudama sa šireg prostora južne Transdanubije i uklapaju se u sliku ranobrončanodobnog horizonta Somogyvár-Vinkovci. Sličan materijal nalazimo i u vremenski bliskim kulturama Karpatske kotline: Csepel grupa kulture zvonolikih pehara, kultura Makó, kultura Nagyrév. Je li riječ o jedinstvenom horizontu, još se uvijek ne može sa sigurnošću tvrditi. Naselje Založnica pod Krimom svrstava se kronološki, ali i kulturološki u razdoblje kulture Somogyvár-Vinkovci (VELUŠČEK – ČUFAR 2003), a isto je i s naseljima Raščica u SI Sloveniji (ŠAVEL 2006) te Nagykanizsa-Inkey u JZ Mađarskoj (BONDAR 2003). Zapadni rub utjecaja kulturnog kompleksa Vinkovci-Somogyvár je predalpski prostor u čijim se naseljima nalazi materijal bitno različit od onog kakav u istom periodu nalazimo na tzv. matičnom području vinkovačke kulture. Razlika se, prije svega, može vidjeti u ukrašavanju posuda. Keramički materijal s prostora istočne Slavonije ne prakticira ukrašavanje urezivanjem ili je ono svedeno na minimum, dok na prostoru od zapadne Slavonije, sjeverozapadne Hrvatske i dalje prema istočnoj Sloveniji, u istom periodu, nalazimo na regionalnu varijantu horizonta Vinkovci-Somogyvár s bogatijim repertoarom urezanih ornamenta. Oblike vrčeva, amfora, zdjela, kao i male cilindrične bočice bez ukrasa ili s tek pokojim urezanim motivom možemo vezati uz klasičnu (čistu) fazu vinkovačke kulture. Keramički materijal s lokaliteta Ivanovci Gorjanski – Palanka tipološki ne sadrži nikakve povezne elemente s kasnom vučedolskom kulturom i izgleda kako su ovi nalazi odraz čistog stila vinkovačke kulture.

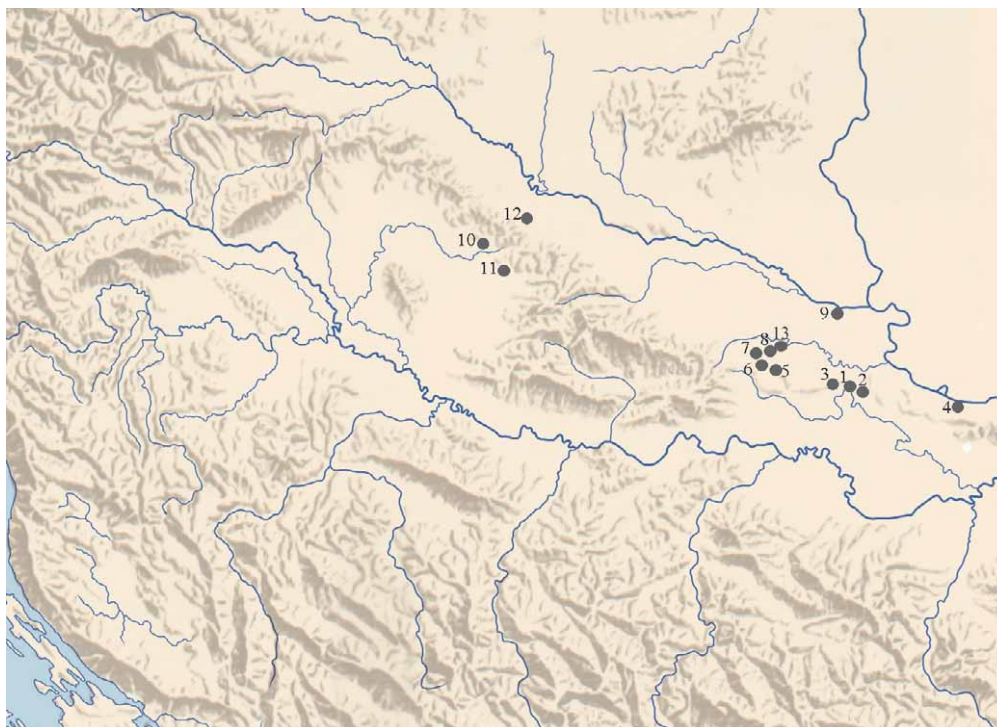
NASELJA KULTURE VINKOVCI-SOMOGYVÁR

Na temelju sve većeg broja istraživanih naselja primjetan je nedostatak nadzemnih objekata, odnosno rijetko su očuvane podnice kuća, a ostaci ukopa za stupove ne ostavljaju prostora za rekonstrukciju trajnijih nadzemnih objekata. Isto tako primjećujemo kako je broj lokaliteta sve veći, a broj naselja, npr. na prostoru istočne Slavonije, svjedoči o vremenu intenzivnog naseljavanja (Karta 1).

Na lokalitetu Ivanovci Gorjanski – Palanka pronađene su samo dvije jame koje pripadaju ovoj kulturi. Jame se nalaze na blagoj padini izdignute grede i pretpostavlja se da su ovi objekti mogli biti smješteni u središtu ili uz rub jednog naselja. Na lokalitetu su zabilježeni jedva primjetni tragovi ukopanih kolaca, ali vrlo su rijetko raspoređeni i nisu se mogli povezati u cjeline.

Pregledavajući tlocrte istraživanih naselja koja pripadaju kulturi Vinkovci-Somogyvár primjećujemo tri značajke:

- jednostavna jednoslojna naselja
- nedostatak ukopanih i nadzemnih stambenih objekata
- uniformni oblici otpadnih jama i jama za zalihe

Karta 1. Naselja kulture Vinkovci-Somogyvár: 1. Vinkovci-Tržnica; 2. Stari Jankovci; 3. Stari Mikanovci; 4. Ilok; 5. Viškovci; 6. Grabrovac; 7. Ivanovci-Gorjanski-Palanka; 8. Tomašanci; 9. Osijek-Sarvaš; 10. Orovački vinogradi; 11. Drljanovac; 12. Đurađ; 13. Josipovac Punitovački-Veliko polje I

Takva situacija ipak nas navodi na neke zaključke. Na lokalitetima s prostora južne i jugo-zapadne Mađarske, u naseljima s keramičkim materijalom kulture Somogyvár-Vinkovci nalazimo spomenute značajke. Godine 1965. I. Bona je iznio pregled lokaliteta i nalaza ranog brončanog doba u kojem navodi kako su takva naselja u pravilu na povišenim položajima (Kéthely, Nágypad, Zók-Várhegy). Većina materijala kulture Somogyvár-Vinkovci, a s prostora južne Mađarske, dolazi bez konteksta, kao slučajni nalazi. O položaju naselja ranog brončanog doba možemo već sa sigurnošću tvrditi kako se nalaze i na niskim riječnim terasama koliko i na povišenim položajima. Na lokalitetu Szava definirano je 13 ukopanih jama (ECSEDY 1979: 97). Čini se, kako je od toga pet manjih objekata, a predstavljaju plitko ukopane jame, kružnog tlocrta, dok je njih sedam većih dimenzija, promjera oko 1,5 m i najveće dubine do 1 m. Na lokalitetu Letenye, koji se nalazi uz granični prijelaz na Muri na prostoru JZ Mađarske, nalaze se tek dvije, vjerojatno otpadne jame, promjera 1,5 m s keramičkim materijalom (KALICZ 1970: 110) koji sadrži elemente kulture Somogyvár-Vinkovci.

Na lokalitetu Zók-Várhegy, I. Ecsedy nalazi ostatke s početka ranog brončanog doba. I dok se kod starijih kulturnih pojava javljaju objekti i podnice kuća, ostataka ranobrončanodobnih objekata nema. Autor spominje raštrkane „objekte« duž čitavog naseljenog platoa te naglašava razlike u odnosu na starija naselja (ECSEDY 1983: 87). Naselje se sastoji od otpadnih jama (ECSEDY 1983: Pl. VIII/4) u kojima je pronađen keramički materijal, ali i od ostataka tzv. drvenih kuća (bez tlocrta), rasprostranjenih duž čitavog platoa (ECSEDY 1983: 88). Kulturni sloj nije se sačuvao, kao ni pod-

nice kuća. Na lokalitetu Nagyárpád također nisu pronađeni trajni nadzemni objekti, ali je dokumentiran velik broj jednostavnih jamskih objekata, poluzemunica, otpadnih jama i ognjišta (BÁNDI 1977: 21).

M. Bondar objavila je 1995. godine dio naselja koje pripada kulturi Somogyvár-Vinkovci. Lokalitet Bórzőnce je jednoslojno naselje s 30 jamskih objekata od kojih njih 10 sadrži keramički materijal (BONDAR 1995: 199). Jame su kružne ili ovalne, a javljaju se u dva osnovna oblika:

- plitke kružne jame, okomitih stijenki i ravnog dna
- duboke kružne jame, promjera do 1,50 m, ravnih stijenki i ravnog dna

Ona u svome radu naglašava kako je riječ ili o kratkotrajnom naselju bez konkretnih objekata ili su objekti ostali izvan zadanog iskopa (BONDAR 1995: 199). Ostaje činjenica kako, osim jednog poluukopanog objekta, nije pronađen niti jedan trag trajnije nastambe (BONDAR 1995: 200). M. Bondar nabraja još čitav niz lokaliteta (BONDAR 1995: 230, 231) koji su definirani kao naselja kulture Somogyvár-Vinkovci, ali nažalost nisu svi lokaliteti sustavno istraživani, a mnogi nisu objavljeni.

O intenzivnom naseljavanju na prostoru međurječja Save, Drave i Dunava svjedoči sve više lokaliteta zbog brojnih zaštitnih iskopavanja duž Slavonije. Jedan od rijetkih ostataka nadzemnog objekta na našim prostorima nalazi se na lokalitetu Drljanovac, II od Bjelovara gdje su uz naselje sačuvani i ostaci groblja (MAJNARIĆ-PANDŽIĆ 1981). U naselju je pronađena otpadna jama s keramičkim inventarom vinkovačke kulture, ali i ostacima neke vrste manje nadzemne nastambe. Riječ je o tragovima kolja promjera do 5 cm, koji čine prostor dužine 3,5 m i širine 3 m, dok se s istočne strane nalazio ulaz u nastambu (DURMAN 1982: 41). Sloj ili pod nije pronađen, kao ni ostaci kućnog lijepa. Na prostoru objekta nalazio se tek mali broj vrlo usitnjene keramike istovjetne onoj iz otpadne jame, udaljene od objekta 19 m (DURMAN 1982: 41). Jasno je kako je riječ o objektu čija namjena nije bila dulji boravak, a nedostatak kućnog lijepa možda ukazuje kako je bio prekriven nekom vrstom organskih materijala.

Na lokalitetu Orovački vinogradi također II od Bjelovara, na obroncima Bilogore već se nekoliko godina provode sustavna arheološka istraživanja jednog ranobrončanodobnog naselja (JAKOVLJEVIĆ 2004; 2005; 2006). Autor navodi kako je riječ o vinkovačkoj kulturi, a ono najzanimljivije jesu navodni nadzemni objekti i očuvane podnice kuća (JAKOVLJEVIĆ 2006: 109). S obzirom na to da lokalitet nije objavljen te nam na taj način nedostaje tlocrtna dokumentacija i uvid u keramički materijal, nisam u mogućnosti atribuirati ovaj lokalitet kao jedino do sada sustavno istraživano naselje vinkovačke kulture na našem prostoru.

Na lokalitetu Đurađ pored Virovitice u zadanom iskopu ustanovljena je tek jedna manja ovalna jama s keramičkim materijalom vinkovačke kulture, dok se ostatak pretpostavljenog naselja nalazi izvan zadanog iskopa (BALEN 2007: 16).

Na prostoru Đakovštine, zbog intenzivnih zaštitnih iskopavanja, otkriveno je nekoliko položaja s naseljima vinkovačke kulture. Na lokalitetu Josipovac Punitovački-Veliko polje I istraženo je šest jamskih objekata vinkovačke kulture (ognjište, jama-podrum, jama-radni prostor i otpadne jame), vrlo rijetko raspoređenih (HIRSCHLER 2009: 147). Naselje je smješteno na blago povišenoj gredi, a tragova nadzemnih objekata nije bilo. Uz lokalitet Ivanovci Gojanski-Palanka i neobjavljeni lokalitet Tomašanci-Palača (BALEN 2008: 29), u Grabrovcu su, kao rezultat zaštitnih iskopavanja, proizašli objekti koji, prema autoru, pripadaju ranoj vinkovačkoj kulturi s importom kasne vučedolske (MARKOVIĆ 2002: 31). S tlocrtnog plana iskopa jasno se mogu razabrati tri otpadne jame kružnog oblika koje bi pripadale vinkovačkoj kulturi, no više podataka nije se moglo izvući zbog kontekstualnih nejasnoća vezanih uz odnos vučedolskog i ranog vinkovačkog keramičkog

materijala. U blizini se nalazi neistraženi višeslojni lokalitet Viškovci-Gradina s velikom količinom površinskih ulomaka keramike vinkovačke kulture (MARKOVIĆ 1983/1984: 4). Na lokalitetu Sarvaš u Osijeku u poremećenim arheološkim slojevima nalaze se tragovi vinkovačkog naselja (ŠIMIĆ 1991: 7) u kojem nisu prepoznati ukopani objekti, ni podnice. Na eponimnom lokalitetu Vinkovci-Tržnica nalazimo podatak o sloju (TASIĆ 1983: 46), ali i obnavljanim podnicama iz horizonta A1 i A2 (DIMITRIJEVIĆ 1982: 10; MARKOVIĆ 1993: 121). Ostala naselja na vinkovačkom području zabilježena su na položajima naselja tell tipa na Gradini u Oroliku (MAJNARIĆ-PANDŽIĆ 1974: 21), na Damića gradini u Starim Mikanovcima (DIMITRIJEVIĆ 1982: 32), dok je u Starim Jankovcima (DIMITRIJEVIĆ 1956: 9) riječ o jednoslojnom naselju na prirodno povišenoj lesnoj gredi (LOŽNJAK 2001: 36). Spominju se još i lokaliteti: Lovas, Opatovac, Sotin, Privlaka, Vuče-dol, Vukovar (MARKOVIĆ 1983/1984: 5).

Najistočniji lokalitet u Hrvatskoj s ostacima naselja vinkovačke kulture je Ilok na Dunavu. Revizijom arheološke građe iločkog muzeja, velike količine keramičkog materijala vinkovačke kulture svjedoče o većem naselju (BALEN, D. – J. BALEN, u tisku). Keramički materijal pronađen je u otpadnoj jami s tragovima ognjišta, ali interesantan je podatak o sloju (MARIĆ 1987: 4) i podnici nadzemnog objekta ili više njih, koji bi pripadali horizontu vinkovačke kulture (BALEN, D. – J. BALEN, u tisku). Prema tim podacima naselje bi bilo smješteno na najvišem položaju današnje iločke tvrđave. Ovo je jedan od rijetkih podataka o ostacima nadzemnog objekta duljeg vijeka, konkretno ostacima podnice u sloju. Iako veliki dio dokumentacije nedostaje, a posebice tlocrtna dokumentacija, dokaz čini mnoštvo ostataka kućnog lijepa te preko 20 rekonstruiranih posuda tipičnih za vinkovačku kulturu. Najnovija istaživanja u Iloku, na položaju crkve Sv. Apostola², otkrila su dio jame koju je većim dijelom oštetiio srednjovjekovni grob i novovjekovni ukop. Jama je najvjerojatnije ovalna, promjera 1,20 m, a rekonstruirana dubina iznosila bi između 1 i 1,50 m (TOMIČIĆ et al. 2008: 18). Svi se ovi objekti nalaze na najvišem platou iločke tvrđave i vjerojatno su dio jednog naselja.

Na bosutskoj gradini kod Batrovaca nalaze se ostaci vinkovačkog naselja s otkrivene tri ukopane jame (TASIĆ 1983: 46). Iako detaljniji opis nije iznesen, autor naglašava nedostatak nadzemnih objekata i rijetkost očuvanih slojeva vinkovačke kulture uopće. Slične zaključke donosi i J. Petrović na temelju iskopavanja na lokalitetu Golokut gdje su pronađeni vinkovački objekti. Riječ je o jednom poluukopanom objektu u obliku osmice i dvije otpadne jame (PETROVIĆ 1991: 7–8). Autorica detaljno iznosi okolnosti nalaza te tumači objekt u sondi 56 kao poluzemunicu (oko 2,20 x 2,00 m), koja je prema ukopima za kolce koji nose neku vrstu krovne konstrukcije, predstavljala pomoćni objekt. Otpadne jame kružnog su tlocrta, promjera 1,44–1,60 m i vrlo su plitke ukopane (od 0,24 do 0,34 m) (PETROVIĆ 1991: 8). Ukopi su bili zapunjeni s komadima kućnoga lijepa i ulomcima keramike, analogne onoj pronađenoj na lokalitetima Ilok, Vinkovci i Gradini na Bosutu. J. Koledin kao prilog poznavanju rane bronce na prostoru Bačke ponovo iznosi problematiku nedovoljno objavljivanih rezultata istraživanja te nekih nejasnih i nedosljednih interpretacija (KOLEDIN 2007: 10). Lokalitet Vinkovci-Tržnica za sada predstavlja jedino dokumentirano naselje vinkovačke kulture s tragovima obnavljane podnice nadzemne kuće.

ZAKLJUČAK

Keramički materijal s lokaliteta Ivanovci Gorjanski – Palanka tipičan je inventar „vinkovačkih« otpadnih jama. Keramičke posude fine fature su sive do tamnosive boje, nerijetko i oker

² Zahvalila bih kolegici K. Jelinčić na ustupljenoj dokumentaciji.

nijansi, s primjesama pijeska te glatke, mat površine. Najčešći oblici jesu vrčevi i zdjele. Jedna od značajki je i grublji donji dio posude premazan barbotinom, koji se češće javlja kod većih posuda grublje fature (lonci, posude za zalihe i sl.). Dekoracije su svedene na minimum i najčešće se javljaju u obliku aplikacija (traka s otiskom prsta) na posudama za zalihe i loncima. Rjeđe se javljaju duboki urezi na posudama finijih stijenki. Iz svega se može zaključiti kako je keramički materijal s prostora istočne Slavonije i s prostora zapadnog Srijema analogan i vrlo sličan, kako u oblicima tako i po nedostatku ukrasa. Sjevernije i zapadnije, na prostoru južne Mađarske, SZ Hrvatske i istočne Slovenije, osnovne razlike primjećuju se u ukrašenim stjenkama, tehnikom dubokog urezivanja. Izgleda kako za sada jedina zajednička crta unutar horizonta Vinkovci-Somogyvár, osim nekih tipova posuda, jesu kratkotrajna, jednoslojna naselja. Naravno, malo je istraženih čitavih naselja pa se i ovi zaključci iznose s dozom opreza.

Kultura koja slijedi nakon povlačenja vučedolskih tradicija, izgleda kako osim novina u keramičkoj proizvodnji, nosi i nov način života koji prepoznajemo u drugačijem tipu naselja. To su kratkotrajna naselja u vidu često neprepoznatljivih nadzemnih objekata, odnosno jednostavnih, privremenih nastambi. Vjerojatno je riječ o vrlo pokretnim zajednicama koje u razdoblju od polovine trećeg tisućljeća pr. Kr. naseljavaju prostor jugoistočne Europe i Transdanubije. Možda u prilog mobilnosti idu i sve češći nalazi glinenih modela, kola kao dio inventara naselja kulture Somogyvár-Vinkovci (BONDAR 1995: 234). Za sada se jedino na lokalitetu Vinkovci-Tržnica nalazi dokumentirani podatak o obnavljanim podnicama nadzemnog objekta, dok se u Iloku nalaze veće količine kućnog lijepa. Dodatno se nameće pitanje podjele kulture na više faza, a samim time i na smisao tipološko-kronološke analize keramičkog materijala. Izgleda kako se osnovne razlike mogu primijetiti na različitim geografskim prostorima u istovremenom datumskom okviru, što dalje govori o prirodnoj smjeni stanovništva i pretapanju starijih, postojećih i novih kulturnih pojava u sklopu šireg horizonta pod nazivom Vinkovci-Somogyvár.

Vinkovci – Tržnica (DURMAN, OBELIĆ 1989: 1004)
cal. BC 2460-2146 cal. BC 2455-2140
Vinkovci-Duga ulica 40 (KALAFATIĆ 2006: 24)
cal. BC 2455-2306
Ivanovci Gorjanski – Palanka
cal. BC 2460-2300
Josipovac Punitovački-Veliko polje I (HIRSCHLER 2009: 145)
cal. BC 2481-2308 cal. BC 2460-2150
Đurađ (BALEN 2007: 18)
cal. BC 2330-1940
Založnica pri Kamniku (VELUŠČEK i ČUFAR 2003: 128)
cal. BC 2444-2370
Rašćica (ŠAVEL 2006: 141)
cal. BC 2340-2110
Lavše pri Šikolah (LUBŠINA TUŠEK 2003: 171)
cal. BC 2500-2280

Slika 3. C14 datumi nalazišta vinkovačke kulture

C 14 datumi jedan su od ključnih elemenata za razumijevanje, odnosno dešifriranje ove kulturne pojave sa samog početka ranog brončanog doba. Uzorku ugljena, skupljenom iz SJ 428, analizom je određena radiokarbonska starost $BP\ 3890\pm 40$, dok su kalibriranjem dobivene godine $BC\ 2440, 2420, 2400, 2380, 2350$ i 1 sigma raspon 2460 – 2300. Prema rezultatima C14 analize ovaj lokalitet spada u niz lokaliteta s bliskim datumskim jedinicama (Slika 3). Kasni Vučedol preklapa se sa samim početkom ranog brončanog doba (FORENBAHER 1993: 252), što se može primijetiti i na keramičkim posudama. Čini se kako kasnu fazu vučedolske kulture ne bismo mogli postavljati u period nakon 2400 g. (FORENBAHER 1993: 247), dok keramičke oblike karakteristične za kulturu Vinkovci-Somogyvár nalazimo u razdoblju između 2450. g. i 2100.g.pr. Kr. Problem kronologije ranog brončanog doba i dalje je otvorena tema, a nova istraživanja te sistematska obrada arheoloških nalazišta i nalaza, smjernice su koje nas mogu navesti na konkretnije zaljučke.

BIBLIOGRAFIJA

- BALEN, D. – J. BALEN – *Rezultati revizije arheološke građe muzeja grada Iloka*. (U tisku).
- BALEN, J.
- 2007. Đurađ – Zapad. U: *Zapadna virovitička obilaznica – zaštitna arheološka istraživanja 2005./2006. godine*. Virovitica, 2007: 13–18
 - 2007a. – *Izveštje o arheološkim istraživanjima nalazišta Ivanovci Gorjanski – Palanka*. Zagreb, 2007.
 - 2008. *Rezultati zaštitnih istraživanja na trasi autoceste Beli Manastir-Osijek-Svilaj*. Katalog izložbe. Arheološki muzej u Zagrebu. Zagreb, 2008.
- BÁNDI, G. 1977 – Über die Entstehung der frühbronzezeitliche Zivilisation von Transdanubien U: *Die Frühbronzezeit im Karpatenbecken und in den Nachbargebieten*. Internationales Symposium 1977. Budapest–Velem, 1977: 21–27.
- BONA, I. 1965 – The Peoples of Southern Origin of the Early Bronze Age in Hungary, I–II, *Alba Regia*, 4–5/1965: 17–63
- BONDAR, M.
- 1995. Early Bronze Age Settlements Patterns in South-West Transdanubia. *Antaeus*, 22/1995: 197–264.
 - 2003. Kora bronzkori telep Nagykanizsa – Inkey kápolnán. *Zalai Múzeum (Zalaegerszeg)*, 12/2003: 49–77.
- DIMITRIJEVIĆ, S.
- 1956. Prilog daljem poznavanju Vučedolske kulture. Zusammenfassung: Ein Beitrag zum weiteren Kenntnis der Vučedoler Kultur. *OpA*, 1/1956: 5–56 + 15 T.
 - 1982. Die frühe Vinkovci Kultur und ihre Beziehungen zum Vučedoler Substrat im Lichte der Ausgrabungen in Vinkovci (1977/78). Sažetak: Rana vinkovačka kultura i njen odnos prema vučedolskom supstratu u svjetlu iskopavanja u Vinkovcima 1977.–1978. godine. *OpA*, 7/1982: 7–36.
- DRNIĆ, I. 2007 – Nalazi iz razdoblja Latena s lokaliteta Ivanovci Gorjanski – Palanka. Summary: La Tène discoveries in the surroundings of Ivanovci Gorjanski – Palanka. *VAMZ*, 3.s., 40/2007: 167–185.
- DURMAN, A. 1982 – Prilog stratificiranju Kevderc-Hrnjevec tipa Retz-Gajarske kulture. Summary: A contribution to the stratigraphy of the Kevderc-Hrnjevac Type of the Retz-Gayary Culture. *OpA*, 7/1982: 38–54

- DURMAN, A. – B. OBELIĆ 1989 – Dates of the Vučedol Culture Complex. *Radiocarbon*, 31–3/1989: 1003–1009
- ECSEDY, I. 1979 – Die Siedlung de Somogyva-Vinkovci kultur bei Szava und einige fragen der Frühbronzezeit in Südpannonien. *JPME*, 23/(1978)1979: 97–136.
- ECSEDY, I. 1983. Excavations at Zók-Várhegy (1977–1982), preliminary report; *JPME*, 27/1983: 59–105
- FORENBAHER, S. 1993 – Radiocarbon dates and Absolute Chronology of the central European Early Bronze Age. *Antiquity*, 67/1993: 218–256
- HIRSCHLER, I. 2009 – *Vinkovačka kultura u: Josipovac Punitovački-Veliko polje I, zaštitna arheološka istraživanja na trasi autoceste A5* (ed. Lea ČATAJ). Zagreb, 2009: 141–171.
- JAKOVLJEVIĆ, G.
– 2004. Lokalitet: Orovački vinogradi. *HAG*, 1/2004 (2005): 59–61.
– 2005. Lokalitet: Orovački vinogradi. *HAG*, 2/2005 (2006): 101, 102.
– 2006. Lokalitet: Orovački vinogradi. *HAG*, 3/2006 (2007): 109, 110.
- KALAFATIĆ, H. 2006. Žarni grob Vinkovačke kulture s lokaliteta Vinkovci – Duga ulica 40. A Vinkovci Culture Urn Grave from the Site at 40 Duga Ulica in Vinkovci. *Prilozi*, 23/2006: 17–28.
- KALICZ, N. 1970 – Letenye (Zala). *MittArchInst*, 1/1970: 108–110.
- KALICZ–SCHREIBER, R. – N. KALICZ 1999 – A Somogyvár-Vinkovci kultúra és a Harangedény-Csepel-Csoport Budapest Kora Bronzkorában. *Savaria*, 24–3/1998–1999: 83–114.
- KOLEDIN, J. 2007 – Prilog poznavanju ranog brončanog doba Bačke. *RVM*, 49/2007: 9–33.
- LOŽNJAK, D. 2001. Nalazišta brončanog doba na vinkovačkom području. Bronze Age sites in the Vinkovci region. *Prilozi*, 18/2001: 33–61.
- LUBŠINA TUŠEK, M. 2003 – Lavše pri Šikolah u: Zemlja pod vašimi nogami. *Arheologija na avtocestah Slovenije*. Ljubljana, 2003: 170–172.
- MAJNARIĆ–PANDŽIĆ, N. 1974 – Der Goldfund aus Orolik bei Vinkovci. *AJug*, 15/1974: 21–27.
- MAJNARIĆ–PANDŽIĆ, N. 1981 – Urnengrab der Vinkovci Kultur aus Drljanovac. *AJug*, 20–21/1981: 37–39.
- MARIĆ, R. 1987. *Ilok – arheološka istraživanja 1980–1985. Katalog izložbe*. Ilok, 1987: 3–5.
- MARKOVIĆ, Z.
– 1981. Vučedolska kultura u sjevernoj Hrvatskoj. Summary: The Vučedol Culture in North-Western Croatia. *AVes*, 32/1981: 219–271.
– 1983/1984. Novi lokaliteti Vinkovačke kulture kod Đakova. *GSM*, 48–49/1983–84: 4–7.
– 2002. Grabrovac kod Đakova i početak brončanog doba u sjevernoj Hrvatskoj. Grabrovac bei Đakovo und Beginn der Bronzezeit in Nordkroatien. *Prilozi*, 19/2002: 31–45.
- PETROVIĆ, J. 1991 – Nalazi Vinkovačke kulture na Golokutu. *RVM*, 33/1991: 7–16.
- ŠAVEL, I. 2006 – The Excavation Site „Behind Raščica near Krog« – the Settlement of the Somogyvár-Vinkovci Culture. *Zalai Múzeum*(Zalaegerszeg), 15/2006: 135–148.
- ŠIMIĆ, J. 1991 – Ranobrončanodobno naselje na lokalitetu Gradac u Sarvašu, s naočitim obzirom na analizu keramičkog materijala. *OZ*, 21/1991: 5–31.

TASIĆ, N.

- 1968. Die Vinkovci-Gruppe – eine neue Kultur der Frühbronzezeit in Syrmien und Slawonien. *AJug*, 9/1968: 19–30.
- 1983. *Jugoslovensko Podunavlje od indoeuropske seobe do prodora Skita*. Novi Sad–Beograd, 1983: 39–51.
- 1984. Die Vinkovci-Kultur. U: *Kulturen der Frühbronzezeit des Karpatenbeckens und Nordbalkans*. Beograd, 1984: 15–32.

TOMIČIĆ, Ž – K. MINICHREITER – K. JELINČIĆ – K. TURKALJ – G. MAHOVIĆ – K. BOTIĆ – M. DIZDAR – H. KALAFATIĆ – S. KOVAČEVIĆ – Z. MARKOVIĆ 2008. Ilok – Dvor knezova iločkih, crkva Sv. Petra apostola, kula 8 i bedemi – rezultat zaštitnih arheoloških istraživanja 2007. Ilok – Castle of the Dukes of Ilok, St. Peter the Apostle Church, Tower 8 and Bulwarks. Results of Rescue Excavations in 2007. *AnnInstArchZag*, 4, 2008: 7–22

VELUŠČEK, A., K. ČUFAR 2003. Založnica pri Kamniku pod Krimom na Ljubljanskem barju – naselbina kulture Somogyvár-Vinkovci. *AVes*, 54/2003: 123–158.

SUMMARY

EARLY BRONZE AGE CERAMIC FINDS FROM THE IVANOVCI GORJANSKI – PALANKA SITE

During the spring of 2007 rescue archaeological excavations were performed on the Ivanovci Gorjanski – Palanka site near Đakovo. We defined the Early Bronze Age settlement on the basis of two dugout constructions, while the ceramics belonged to the Vinkovci-Somogyvár Culture. We have performed a comparative analysis on the basis of the typology of ceramic vessels from the contemporaneous settlement on the site of Börzönce in Southern Hungary. Ceramic material was recovered from two dugout objects. Construction 1 (SU 120/121) was a shallow waste pit, while construction 2 (SU 428/429), somewhat larger, was probably a storage pit. The pits are located on the mild slope of an elevated ridge and it is supposed that they were placed in the centre or on the edge of a settlement. Some barely noticeable post holes were also recorded on the site, but they were rather dispersed and could not be plotted into units. Ceramic material suggests three groups, separated out according to facture: that of fine facture, intermediate and coarse pottery. The fine facture ceramics are mostly brownish, gray and dark-gray, it is well baked and represented with bowls and pots. Its surface is polished, and sand is often found in its structure. Intermediate and coarse pottery appears in every tone, from gray to ocher, and is represented mostly by bowls and storage vessels. One of its characteristics is the coarser lower part of the vessel, which is more often encountered in coarse facture pottery. Ornaments are very modest and often in the form of applications (band with fingerprints) or incisions (zigzag). From the above one could conclude that the Eastern Slavonian (Ivanovci Gorjanski-Palanka, Grabrovac near Đakovo, Sarvaš in Osijek, Vinkovci-Tržnica, Stari Mikonovci, Stari Jankovci) ceramic material is very similar to the Western Srijem material (Ilok, Golokut, Gradina at Batrovac, Gradina at Bosut-Bačka), both in its form and the lack of decoration. More to the north and west, in Southern Hungary (Börzönce, Letenye, Nagykanizsa-Inkey, Szava, Zók-Várhegy), Northern Croatia (Koprivnička Rijeka, Rudina I, Letičani-Bukvik, Babinac Severinski) and Eastern Slovenia (Založnica below Krim, Raščica), some basic differences can be observed on the vessel walls decorated with incised linear motives.

It seems that the culture following the withdrawal of Vučedolian tradition – besides the novel ceramic production – brought a novel way of life, recognized in a different type of settlement. These are short-term settlements, such as are often unrecognizable in above ground constructions, that is,

they were simple and temporary habitats. We are probably dealing with extremely mobile communities that begun to settle in South-Eastern Europe and Transdanubia in the first half of the third millennium. Perhaps their mobility is emphasized in increasing number of finds of clay cart models as a part of the Somogyvár-Vinkovci settlement inventory (BONDAR 1995: 234). At the moment the site of Vinkovci-Tržnica is the only site with any information regarding the renovation of above ground construction floorings. An additional question on the chronological division within the culture emerges, as well as on the meaning of typological and chronological analysis of the ceramic material. It seems that the basic differences could be observed in different geographical areas but within a contemporaneous chronological frame, which argues for a peaceful change of population and the transformation of earlier, existing with novel cultural manifestations within the wider horizon called the Vinkovci-Somogyvár.

C-14 dates are among the most important elements for understanding, the deciphering of this cultural manifestation at the very beginning of the Early Bronze Age. A charcoal sample taken from SU 428 is radiocarbon dated to BP 3890±40, calibrated to BC 2440, 2420, 2400, 2380, 2350 and 1 sigma span 2460–2300. According to the results of C14 analysis this site conforms to a number of similarly dated sites (Figure 3). The Late Vučedol overlaps with the beginning of the Early Bronze Age (FORENBAHER 1993: 252), which is also noticeable on ceramic vessels. It seems that the Vučedol Culture should not be dated later than 2400 BC (FORENBAHER 1993: 247), while we find ceramic forms characteristic for the Vinkovci- Somogyvár Culture between 2450 and 2100 BC. The problem of chronology of the Early Bronze Age is still an open subject, and new excavations and systematic analyses of archaeological sites and finds are pointers towards certain more tangible conclusions.

Rukopis primljen: 4.XI.2009.
Rukopis prihvaćen: 20.XI.2009.

T. 1

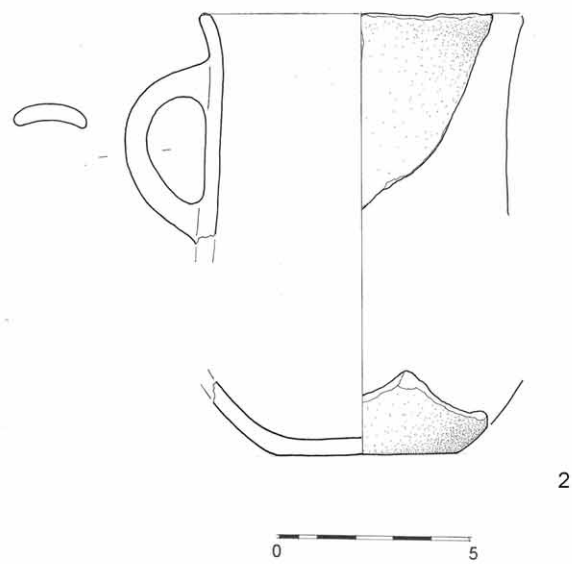
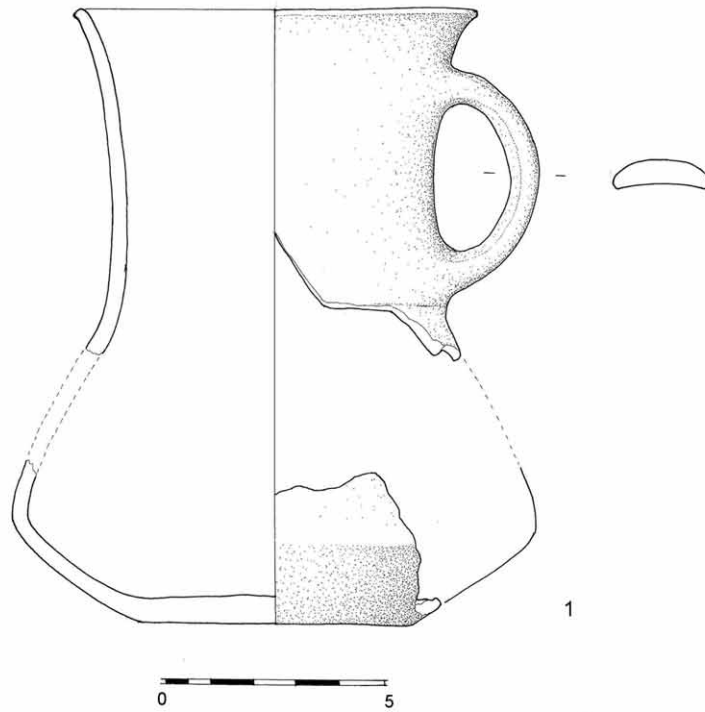
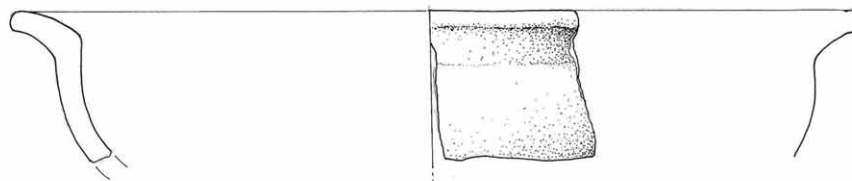
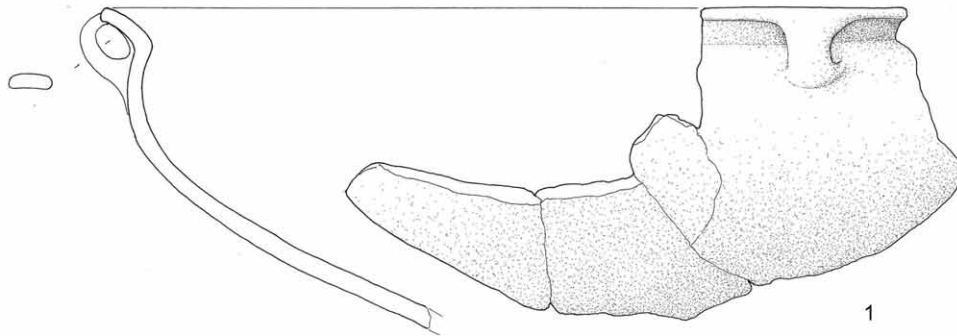
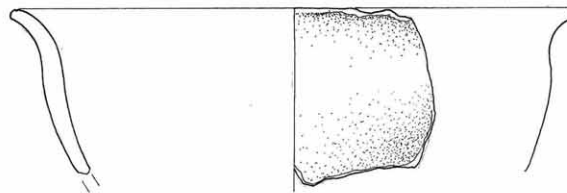

Tabla 1 – Plate 1

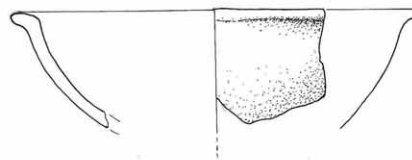
T. 2

2

3

4

Tabla 2 – Plate 2

T. 3

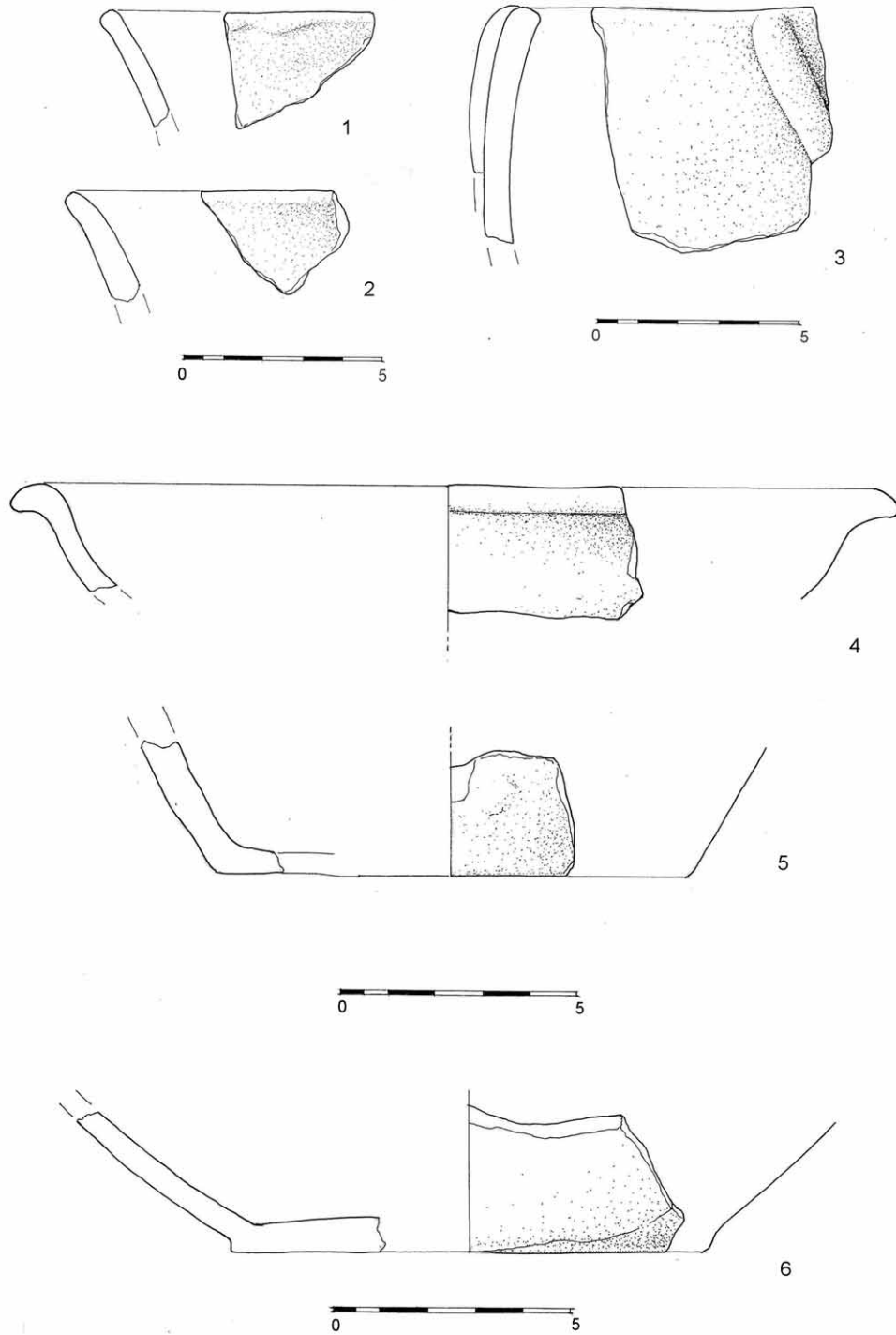

Tabla 3 – Plate 3

T. 4

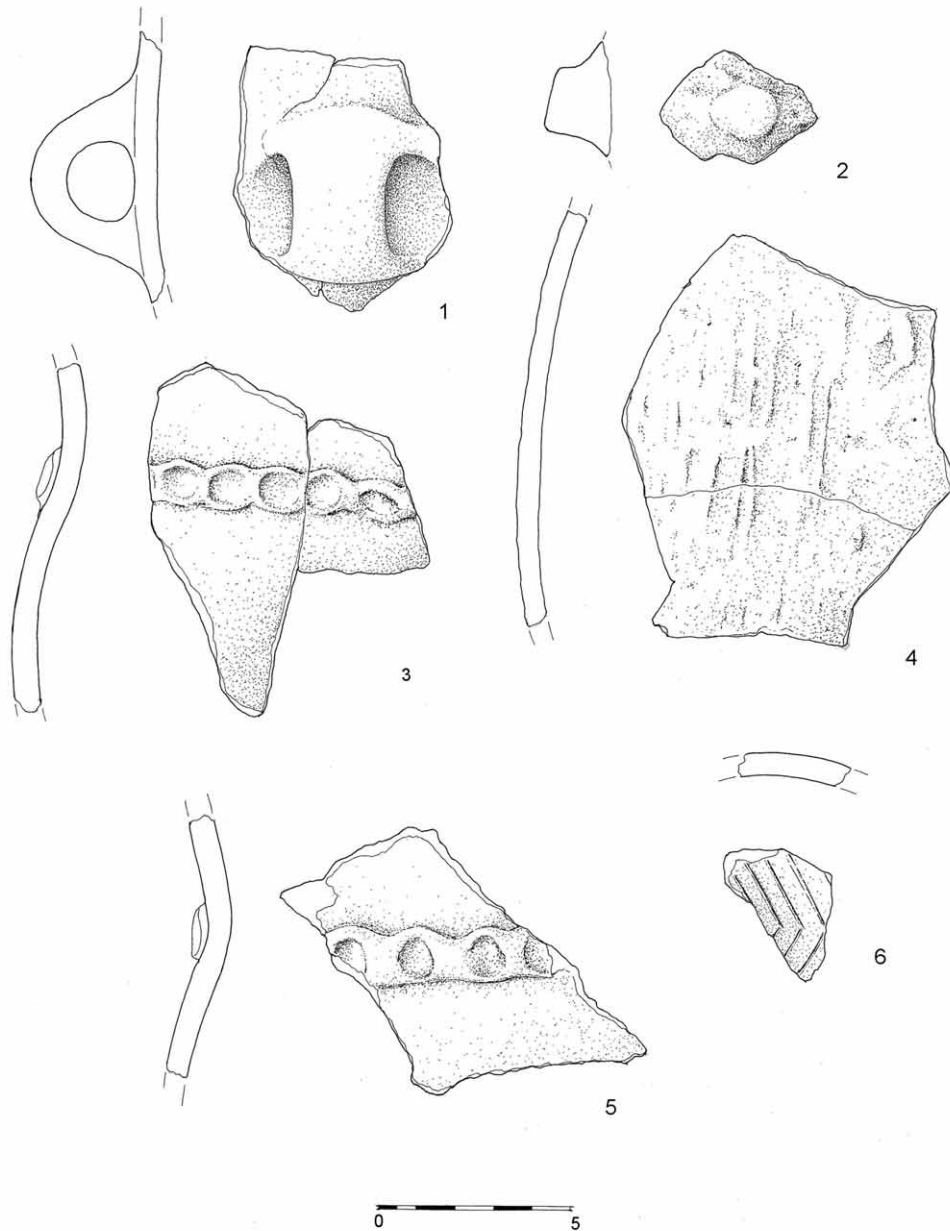

Tabla 4 – Plate 4